

บทอ่านที่ 1

อพย 33:7-11 และ 34:5ข-9,28

ในครั้งนั้น โมเสสเคยตั้งกระโจมไว้กลางแจ้ง ห่างออกไปเล็กน้อย เขาเรียกกระโจมนี้ว่า กระโจมนัดพบ ผู้ใดต้องการคำแนะนำจากองค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้นั้นจะออกไปยังกระโจมนัดพบที่ตั้งอยู่นอกค่าย เมื่อใดที่โมเสสออกไปยังกระโจมนัดพบ ประชากรทั้งปวงจะยืนขึ้นหน้าประตูกระโจมของตน...

องค์พระผู้เป็นเจ้าเสด็จผ่านไปข้างหน้าเขา ทรงประกาศว่า “เราเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าผู้เมตตาและกรุณา ไม่โกรธง่าย เปี่ยมด้วยความรักมั่นคง และความซื่อสัตย์ เรายกษาคความรักมั่นคงของเราไว้แก่ชนหลายพันชั่วอายุคน และอภัยความผิด อภัยการล่วงเกินและอภัยบาป แต่เราไม่ละเลยที่จะลงโทษ เราจะลงโทษความผิดของบิดาในลูกหลานเหลนจนถึงสามชั่วอายุคน” โมเสสรีบก้มกราบกับพื้นดินนมัสการพระองค์ เขาทูลว่า “ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ถ้าข้าพเจ้าเป็นผู้ที่พระองค์โปรดปราน ขอพระองค์เสด็จไปกับข้าพเจ้าทั้งหลายเถิด ประชากรเหล่านี้คือดั่งกัจจริยอยู่ แต่ขอพระองค์ทรงยกโทษความผิดและบาปของข้าพเจ้าทั้งหลายด้วยเถิด...”

โมเสสอยู่ที่นั่นกับองค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นเวลาสี่สิบวันสี่สิบคืน โดยไม่ได้กินหรือดื่มอะไรเลย องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงจารึกถ้อยคำของพันธสัญญา คือบทบัญญัติสิบประการไว้บนแผ่นศิลาทั้งสอง

พระวรสาร

มธ 13:36-43

หลังจากนั้น พระเยซูเจ้าทรงแยกจากประชาชนเข้าไปในบ้าน บรรดาศิษย์จึงเข้ามาทูลว่า “โปรดอธิบายอุปมาเรื่องข้าวละมานในนาเถิด” พระองค์ตรัสว่า “ผู้หว่านเมล็ดพันธุ์ดีคือบุตรแห่งมนุษย์ พวงนาคือโลก เมล็ดพันธุ์ดีคือพลเมืองแห่งพระอาณาจักร ข้าวละมานคือพลเมืองของมารร้าย ศัตรูที่หว่านคือปีศาจ ถูเก็บเกี่ยวคือเวลาอาวสานแห่งโลก ผู้เก็บเกี่ยวคือทูตสวรรค์

ข้าวละมานถูกมัดเผาไฟลั่นไต่ เวลาอาวสานแห่งโลกก็จะเป็นฉันทันนั้น บุตรแห่งมนุษย์จะทรงใช้ทูตสวรรค์ของพระองค์มารวบรวมทุกสิ่งที่ทำให้หลงผิดและทุกคนที่ประกอบการอธรรม ให้ออกจากพระอาณาจักร แล้วเอาไปทิ้งในกองไฟ ที่นั่น จะมีแต่การร้องไห้คร่ำครวญ และขบฟันด้วยความขุ่นเคือง ส่วนผู้ชอบธรรมจะส่องแสงเหมือนดวงอาทิตย์ในพระอาณาจักรของพระบิดา ใครมีหูก็จงฟังเถิด”

พระเจ้าทรงให้โอกาสเพื่อคนบาปจะได้กลับใจเสมอ พระองค์ทรงอดทนต่อพวกเขา พระองค์ทรงเคารพเสรีภาพของมนุษย์และทรงมอบเสรีภาพของมนุษย์ในฐานะของประทานที่ล้ำค่าจนกระทั่งทำให้พระองค์ต้องอดทนต่อความชั่วช้าทั้งหลาย อย่างน้อยจะจบจนถึงวันพิพากษา พระองค์จะไม่ทรงบังคับมนุษย์คนใดให้หลีกเลี่ยงสิ่งไม่ดีหรือให้ทำความดี พระองค์ทรงประทานเวลาแก่เราแต่ละคนอย่างพอเพียงเพื่อเราจะสามารถกลับใจและเปลี่ยนแปลงชีวิต สิ่งหนึ่งที่เราไม่ควรลืมก็คือ สิทธิในการตัดสินใจของพระเจ้าแต่เพียงผู้เดียว แม้ว่าเพื่อนมนุษย์ของเราจะชั่วร้ายขนาดไหน เราไม่มีสิทธิประณามตัวเขา แต่เรามีสิทธิที่จะประณามกิจการที่ชั่วร้ายของเขาได้

อังคาร
30
กรกฎาคม

น.เปโตร คริสโตโลก
พระสังฆราชและ
นักปราชญ์แห่ง
พระศาสนจักร

สดด 103:6-7,
8-10,11-13

ทำวัตรสัปดาห์ที่ 1